

II. International Research Congress on Social Sciences

19 - 21 Ekim 2017 Bakü / AZERBAYCAN

II. ULUSLARARASI SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMALARI KONGRESİ

BİLDİRİLER KİTABI

Editörler

Hasan KARA - Turhan ÇETİN - Yusuf İNEL

ANKARA - 2017

**II. ULUSLARARASI SOSYAL
BİLİMLER ARAŞTIRMALARI
KONGRESİ**

BİLDİRİLER KİTABI

Editörler

Hasan KARA - Turhan ÇETİN - Yusuf İNEL

ISBN: 978-605-82037-1-6

ANKARA - 2017

**II. ULUSLARARASI
SOSYAL BİLİMLER ARAŞTIRMALARI KONGRESİ
(19-21 Ekim 2017 Bakü / AZERBAYCAN)**

***IInd. INTERNATIONAL RESEARCH CONGRESS on
SOCIAL SCIENCES
(19-21 October 2017 Baku / AZERBAIJAN)***

BİLDİRİLER KİTABI / PROCEEDINGS

Editörler / Editors

Hasan KARA - Turhan ÇETİN - Yusuf İNEL

I S B N: 978-605-82037-1-6

**Anadolu Kültürel Araştırmalar
Dergisi (ANKAD) Yayınları**

20 Aralık 2017

Ankara - TÜRKİYE

***Journal of Anatolian Cultural
Research (JANCR) Publications***

20 Decemberr 2017

Ankara - TURKEY

www.usobak.org

Copyright: © USOBAK-2017

Tüm hakları saklıdır. Yazılardan yazarları sorumlu olup editörler sorumlu tutulamaz. Bu e-kitabın hiçbir kısmı, editörlerin ve yazarların izni olmaksızın elektronik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz.

All Rights Reserved. The authors are responsible for their writings. No part of this e-book may be reproduced in any form or by any means, electronic, photocopying, recording or otherwise, without the permission of the editors and authors.

Onur Kurulu (Honorary Committee)

Prof. Dr. Hüseyin BAĞ	Pamukkale Üniversitesi Rektörü	Türkiye
Prof. Dr. Nazım HUSEYİNLİ	Bakü Avrasya Üniversitesi Rektörü	Azerbaycan
Doç. Dr. Turhan ÇETİN	Anadolu Kültürel Araştırmalar Dergisi Baş Editörü	Türkiye

Düzenleme Kurulu (Organizing Committee)

Dr. Hasan Kara Düzenleme Kurulu Başkanı, Kongre Koordinatörü	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Yusuf İnel Kongre Sekreteri	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Elnur Aliyev Kongre Sekreteri	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Reşad Aliyev Kongre Sekreteri	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Adem Sezer	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Adnan Pınar	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Dr. Alper Başer	Afyon Kocatepe Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ayşegül Koyuncu Okça	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Bahadır Kılcan	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Durmuş Akalın	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Elman Nesirov	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Elmira Memmedova Kekeç	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Erica Hancz	University of Pecs	Macaristan
Dr. Gulzar İbrahimova	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Günhan Hüseyinli	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Hasan Çukur	Dokuz Eylül Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hasan Korkut	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. İslam Sadıq	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. J. Kazimovich Shabanov	Taşkent Devlet Enstitüsü	Özbekistan
Dr. Liliana Dumitrache	Bükreş Üniversitesi	Romanya
Dr. M. Vefa Nalbant	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Marco Morini	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Mehmet Deniz	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mensim Memmedov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Muhidin Mulalic	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Mürteza Hasanoğlu	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Mütellim Rahimov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Nigar Hüseyinova	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Orhan Kurtoğlu	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Osman Çepni	Karabük Üniversitesi	Türkiye
Sayavuş Kasimov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Selahattin Akşit	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Selim Parlaz	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Seyfeddin Altaylı	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Seyfeddin Rzasoy	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Sinan Demirtürk	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Turhan Çetin	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Arş. Gör. Mesut Işıklı	Uşak Üniversitesi	Türkiye

Bilim Kurulu (*Scientific Committee*)

Dr. A. Mutalovich Mannonov	Taşkent Devlet Enstitüsü	Özbekistan
Dr. Abdumurod Tilovov	Taşkent Devlet Özbek Dili ve Ed. Üniv.	Özbekistan
Dr. Abdurrahman Dinç	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Dr. Abdurrahman Tanrıöğen	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Adalet Tahirzade	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Ağakişiyev İsmail	Lomonosov Moskova State University	Rusya
Dr. Ahmet Çağdaş Seçkin	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Akif Akkuş	Hasan Kalyoncu Üniversitesi	Türkiye
Dr. Aleksandra Gumennaya	Kiev Mogilanskyk Academy	Ukrayna
Dr. Alış Gasımov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Ali Karataş	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ali Meydan	Hacı Bektaş Veli Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ali Shamel	Islamic Azad University	İran
Dr. Ali Soylu	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Alikram Abdullayev	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Almasa Mulalić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Alpay Günal	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Alper Alp	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Amila Smajović	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Amir Aliyev	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Anela Hasanagic	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Anna Hlavnova	University of Zilina	Slovakya
Dr. Ayhan Rüstemzade	Azerbeijan National Sciences Acad.	Azerbaycan
Dr. Aynur Qezengerkızı	Azerbaycan Milli İlimler Akademisi	Azerbaycan
Dr. B. Ünal İbret	Kastamonu Üniversitesi	Türkiye
Dr. Bahşeyiş Askerov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Behruz Bekbabayi	Allameh Tabataba'i University	İran
Dr. Bernard Thiry	Liege Üniversitesi	Belçika
Dr. Bisera Mavrić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Bolat Mirzaliyev	Çimkent Miras Üniversitesi	Kazakistan
Dr. Boraş Mirzaliyev	Hoca Ahmet Yesevi Üniversitesi	Kazakistan
Dr. Burhan Aykaç	İstanbul Gelişim Üniversitesi	Türkiye
Dr. Bülent Akbaba	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Bülent Aksoy	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Cabir Guliyev	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Cafer Topaloğlu	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi	Türkiye
Dr. Celal Şimşek	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Cemalettin Şahin	Marmara Üniversitesi	Türkiye
Dr. Cemil Yücel	Osmangazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Christian Steiner	Katholische Universität	Almanya
Dr. Danday Iskakuli	Kırgızistan Türkiye Manas Üniv.	Kırgızistan
Dr. Danuta Chmielowska	Varşova Üniversitesi	Polonya
Dr. Dilmurod Quronov	Andican Devlet Üniversitesi	Özbekistan

Dr. Dinmukhamed Kelesbayev	Hoca Ahmet Yesevi Üniversitesi	Kazakistan
Dr. Dominik Conrad	Universität Bayreuth	Almanya
Dr. Duran Aydınöz	Kastamonu Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ebulfez Hüseyinov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Efe Akbulut	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Elman Nesirov	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Elmira Memmedova Kekeç	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Elmira Zulpıharova	Ahmet Yesevi Üniversitesi	Kazakistan
Dr. Enise Abidullayeva	Kırım Mühendislik ve Pedagoji Üniv.	Kırım
Dr. Enver Mukayev	Kırgızistan Türkiye Manas Üniv.	Kırgızistan
Dr. Erdiñ Duru	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Eren Yürüdü	Gaziosmanpaşa Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ergin Jable	Priştina Üniversitesi	Kosova
Dr. Eric Geoffroy	Strasbourg Üniversitesi	Fransa
Dr. Erica Hancz	University of Pecs	Macaristan
Dr. Erol Duran	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ersan Öz	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ertuğrul İşler	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Evin Caner	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Eyüp G. İspir	İstanbul Aydın Üniversitesi	Türkiye
Dr. Fadil Hoca	Uluslararası Vizyon Üniversitesi	Makedonya
Dr. Farahat Ullah	Agriculture Üniversitesi	Pakistan
Dr. Farrokh Farrokhnia	Ministry of Science Research and Technology University	İran
Dr. Fatma Neval Genç	Adnan Menderes Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ferhat Ağırman	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ferudun Hakan Özkan	Çanakkale Onsekizmart Üniversitesi	Türkiye
Dr. Feyzullah Eroğlu	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Firuze Abbasova	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Fuad Memmedov	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Gabriele Schrüfer	Universität Munster	Almanya
Dr. Galip Güner	Erciyes Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ghadir Golkarian	Faculty of Art and Sciences Near East Univ.	İran
Dr. Gülcemal Jorayeva	Hoca Ahmet Yesevi Üniversitesi	Kazakistan
Dr. Gülzar İbrahimova	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Güray Kırpık	Türk Tarih Kurumu	Türkiye
Dr. H. Aliyar Demirci	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. H. Mustafa Eravcı	Yıldırım Beyazıt Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hacı Çoban	Bozok Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hakan Sarıtaş	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hakkı Yazıcı	Afyon Kocatepe Üniversitesi	Türkiye
Dr. Halil Savaş	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hasan Oktay	Uluslararası Vizyon Üniversitesi	Makedonya
Dr. Heyyam İsmayılov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Hikmet Kavruk	Gazi Üniversitesi	Türkiye

Dr. Hilmi Demirkaya	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hüseyin Kıran	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Hüseyin Mukayev	Kırgızistan Türkiye Manas Üniv.	Kırgızistan
Dr. İ. Oğuz Akdemir	Fırat Üniversitesi	Türkiye
Dr. İbrahim Organ	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. İhsan Bulut	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. İlhan Küçükcaplan	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. İslam Sadıq	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. İsmail Çeviş	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. J. Kazimovich Shabanov	Taşkent Devlet Enstitüsü	Özbekistan
Dr. J. Soliyevich Eshonqulov	Taşkent Devlet Özbek Dili ve Ed. Üniv.	Özbekistan
Dr. Jana Spilková	Charles University in Prague	Çek Cumh.
Dr. Joseph Jon Kaminski	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Juhani Laurinkari	Kuopio Üniversitesi	Finlandiya
Dr. Julie Bates	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Kadir Temurçin	Süleyman Demirel Üniversitesi	Türkiye
Dr. Kasım İnce	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Keith Doubt	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Kemal Göz	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Kenan Arıbaş	Aksaray Üniversitesi	Türkiye
Dr. Kenan Zekić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Kerima Filan	Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Klaws Eldman	Berlin Üniversitesi	Almanya
Dr. Korkmaz Mustafayev	Diller Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Lejla Panjeta	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Lemara Selendili	Tavrıda Üniversitesi	Kırım
Dr. Liliana Dumitrache	Bükreş Üniversitesi	Romanya
Dr. Lütfi Özav	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. M. Ali Akıncı	Universite de Rouen	Fransa
Dr. M. Ali Özdemir	Afyon Kocatepe Üniversitesi	Türkiye
Dr. M. Ensar Yeşilyurt	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. M. Mirsultonovich Is'hoqov	Taşkent Devlet Enstitüsü	Özbekistan
Dr. M. Murat Öntuğ	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. M. Zahit Yıldırım	Sütçü İmam Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mahmud Allahmanlı	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Marco Morini	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Mayıl Asgerov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Mayıs Aliyev	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Mehdi Abdullayev	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Mehman Samedov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Mehmed Ganić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Mehmet Akgün	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mehmet Akif Özer	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mehmet Ali Sarı	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mehmet Ali Ünal	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye

Dr. Mehmet Deniz	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mehmet Karayaman	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mehmet Meder	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mehmet Öz	Hacettepe Üniversitesi	Türkiye
Dr. Memmed Ceferli	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Mensim Memmedov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Mesume Melikova	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Metin Ekici	Ege Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mirağa Cafergüliyev	Azerbaycan Milli İlimler Akademisi	Azerbaycan
Dr. Mirsad Karić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Mithat Aydın	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mithat Eser	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mithat Gafarov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Muhidin Mulalic	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Murat Akçakaya	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Musa Çifci	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mustafa Arslan	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Mübariz Mustafayev	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Mürteza Hasanoğlu	Devlet İdarecilik Akademisi	Azerbaycan
Dr. Mütellim Rahimov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Naci Polat	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Nergis Biray	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Nermina Zildžo	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Nigar Hüseynova	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Nina Bosankić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Nurettin Öztürk	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Nurten Çekal	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ognjen Ridić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Oğuz Karadeniz	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Oleg Kupçik	Taras Shevchenko National Universty	Ukrayna
Dr. Oleksiy Kresin	Ukrayna Ulusal Bilimler Akademisi	Ukrayna
Dr. Qudratilla Omonov	Taşkent Devlet Enstitüsü	Özbekistan
Dr. Raziye Çakıcıoğlu Oban	Dokuz Eylül Üniversitesi	Türkiye
Dr. Recep Yıldırım	Dokuz Eylül Üniversitesi	Türkiye
Dr. Refik Turan	Türk Tarih Kurumu	Türkiye
Dr. Rövsen Cavadov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Rûfet Hüseynzade	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. S. Burak Haşiloğlu	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. S. Ganiyevich Turdimov	Taşkent Devlet Özbek Dili ve Ed. Üniv.	Özbekistan
Dr. Saadet Şixiyeva	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Sadiye Tutsak	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Saeed Ghaemmaghami	Islamic Azad University	İran
Dr. Saim Savaş	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Salman Süleymanov	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Senad Buşatlić	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek

Dr. Senija Tahirović	Uluslararası Saraybosna Üniversitesi	Bosna Hersek
Dr. Serdar Erkan	Doğu Akdeniz Üniversitesi	KKTC
Dr. Serkan Bertan	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Sevgi Küçükler	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Sevilay Atmaca	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi	KKTC
Dr. Seyfeddin Altaylı	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Seyfeddin Rzasoy	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Shener Bıllalı	International Balkan University	Makedonya
Dr. Siyavuş Talışlı	Bakü Avrasya Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Sniezana Gagic	Univerzitet za Poslovne Studije	Bosna Hersek
Dr. Steffanie Scott	University of Waterloo	Kanada
Dr. Süleyman İnan	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Süleyman Solmaz	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Svetlana Shehla	Simferopol Vernardsky University	Kırım
Dr. Şaban Nazlıoğlu	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Şenol Kantarcı	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Şükran Tok	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. T. Polat Üzümcü	Kocaeli Üniversitesi	Türkiye
Dr. Tacida Hafız	Priştine Üniversitesi	Kosova
Dr. Tahsin Tapur	Necmettin Erbakan Üniversitesi	Türkiye
Dr. Talip Yıldırım	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Tekin Avaner	Yüzüncü Yıl Üniversitesi	Türkiye
Dr. Toğrul İsmayıl	TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniv.	Türkiye
Dr. Tugay Aliyev	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Turan Şener	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Ufuk Karakuş	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Uğur Doğan	Ankara Üniversitesi	Türkiye
Dr. Uwe Blaesing	Leiden Üniversitesi	Hollanda
Dr. Ünal Özdemir	Karabük Üniversitesi	Türkiye
Dr. Vüsal Ahmetov	Adalet Bakanlığı Akademisi	Azerbaycan
Dr. Vüqar Memmedzade	Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi	Azerbaycan
Dr. Xafıza İslamjonova	Taşkent Devlet Enstitüsü	Özbekistan
Dr. Yaşar Özbay	Hasan Kalyoncu Üniversitesi	Türkiye
Dr. Yılmaz Yeşil	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Yunus Balcı	Pamukkale Üniversitesi	Türkiye
Dr. Yusuf İnel	Uşak Üniversitesi	Türkiye
Dr. Yusuf Pirimbayev	Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi	Kırgızistan
Dr. Yücel Gelişli	Gazi Üniversitesi	Türkiye
Dr. Yüksel Kaştan	Akdeniz Üniversitesi	Türkiye
Dr. Zaur Azimov	Bakü Devlet Üniversitesi	Azerbaycan

ÖNSÖZ (Preface)

İkinci Uluslararası Sosyal Bilimler Araştırmaları Kongresi; iki yıllık aranın ardından 19-21 Ekim 2017 tarihlerinde Azerbaycan'ın başkenti Bakü'de Bakü Avrasya Üniversitesi ev sahipliğinde yapıldı. Kongre ortaklarımız Pamukkale Üniversitesi, Anadolu Kültürel Araştırmalar Dergisi (ANKAD) ve Bakü Avrasya Üniversitesi idi.

Sıkışık bir takvime sığdırılmaya çalışılmasına rağmen yine de kongreye büyük ilgi gösterildi. 200'ün üzerinde bildiri başvurusu olması ve farklı ülkelerden 168 bildirinin kongre programında yer alarak 210 bilim insanının kongremizi onurlandırması henüz ikincisi düzenlenen kongrenin şimdiden büyük beklentilere girmesine yol açtı.

İkinci Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresinin bilim kurulunu, ilkinde göre geniş bir yelpazede Türkiye ve Azerbaycan başta olmak üzere 25 farklı ülkenin değerli bilim insanları oluşturdu. Kendilerine kongreye yaptıkları katkılardan dolayı teşekkür ederiz.

Kongremizde sunulan ve tamamlanarak kongre sekreterliğine ulaşan tam metin bildirimler, Anadolu Kültürel Araştırmalar Dergisi (ANKAD) tarafından kongrenin hemen ardından 426 sayfalık kongre bildirimleri elektronik kitabı olarak bilim dünyasına kazandırılmıştır. Kongrenin düzenlenmesinde ve elektronik özetler kitabının yayınlanmasında her türlü desteği sunan başta Pamukkale Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Hüseyin BAĞ'a, Bakü Avrasya Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nazım HÜSEYİNLİ'ye, Anadolu Kültürel Araştırmalar Dergisi Baş Editörü Doç. Dr. Turhan ÇETİN'e, Kongre Sekreterleri Dr. Yusuf İNEL, Elnur ALİYEV ve Reşad ALİYEV'e evsahipliğinin hakkını veren Bakü Avrasya Üniversitesi Rektör Yardımcıları Sayavuş KASIMOV ve Nigar HÜSEYNOVA başta olmak üzere tüm üniversite çalışanlarına ve öğrencilerine ayrıca burada isimlerini tek tek sayamadığımız diğer emeği geçenlere şükranlarımızı sunarız.

Bilim dünyasına büyük katkısı olacağına inandığımız bu kıymetli eserin; güzellikleri siz değerli bilim adamlarına, eksikleri ise biz editörlere aittir. Bilim insanlarına kongreye bildiri ile verdikleri destek ve böyle muhteşem bir eserin ortaya çıkmasına olan eşsiz katkılarından dolayı ayrı ayrı teşekkürlerimizi bir borç biliriz.

Uluslararası Sosyal Bilimler Araştırmaları Kongresi için 2014 yılında belirlediğimiz hedefler doğrultusunda Türk izlerini taşıyan farklı coğrafyalar ve köklü şehirlerde "*biri batıda biri doğuda olacak şekilde*" başlangıçta iki yılda bir düzenlenmesi planlanan ve ilki Saraybosna'da, ikincisi Bakü'de gerçekleştirilen kongremizin; gösterilen yoğun tevaccüden dolayı her yıl yapılmasına karar verilmiştir. Üçüncü kongremizin Balkanların kadim şehirlerinden birisi olan Üsküp'te 2018 yılı içinde yapılması kararı alınmıştır.

Bildirimler kitabının bilim camiasına önemli katkılar sağlaması, hayırlı olması ve Gönül Coğrafyamızın güzel köşelerinden birinde daha sizlerle görüşmek dileklerimizle...

Editörler - Editors

İÇİNDEKİLER (Contents)

KURULLAR (Comittees)	iv
ÖNSÖZ (Preface)	x
BİLDİRİLER (Proceedings)	xiv
<i>Erken Cumhuriyet Dönemi Kamu Yapılarına Denizli'den İki Örnek: Baklan ve Güney Hükümet Konakları</i>	
Halil ÖZYİĞİT	1
<i>Milli Edebiyat Sanatkârlarının Milli Edebiyata Dair Görüşleri</i>	
A. Mecit CANATAK	29
<i>Günümüz Penceresinden Ahmet Ağaoğlu İslamiyet'te Kadın Eseri Üzerine Notlar</i>	
Ali ASKER, Canan YILDIRAN, Duygu ÖZKAN	40
<i>Benefits of Foreign Direct Investment in the Oil and Gas Sector to Azerbaijan's Economy</i>	
Ayşe Seha AKMAN	51
<i>Uygurlarda Doğum Ritüelleri</i>	
Bahar SAĞIR	61
<i>İKT-nin Azərbaycan Təhsil Sistemində Tətbiqi: Qanuni Baza, Həyata Keçirilən Layihələr və Proqramlar</i>	
Bəsti ƏLİYEVƏ	65
<i>Bankacılık Sektöründe Web Kullanımı: Garanti Bankası, Türkiye İş Bankası ve Akbank'ın Resmi Web Sitelerine İletişim Perspektifinden Bir Analiz</i>	
Cevat Sercan ÖZER, Hasan MUTİ	73
<i>Çarı Aşırow'un "Göres" Romanındaki Kadın Tipleri Üzerine Bir Değerlendirme</i>	
Çiğdem SAVAŞ	81
<i>Köln Üniversitesi Orientalistik Bölümü Öğrencilerinin Mevlânâ Celâleddîn-İ Rûmî'yi Tanıma Durumları</i>	
Eda TOK, Ülker ŞEN	86
<i>Bir Olağanüstü Hal Olarak Doğal Afetin Vergi Hukuku Açısından Yansımaları</i>	
Elif YILMAZ FURTUNA	92
<i>Öğretmenlerin FeTeMM Eğitimine İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi</i>	
Emine ŞAHİN, Mehmet ŞAHİN	105
<i>Şevket Süreyya Aydemir'in Gözüyle Bolşevik Devrimi ve Bolşevik Yönetimi (1917-1923)</i>	
Ersin MÜEZZİNOĞLU, Ali ASKER	113
<i>Türkiye'de Vadeli İşlem ve Opsiyon Piyasasında Yer Alan Buğday Sözleşmelerine Yönelik Bir Araştırma</i>	
Furkan KAYHAN, Abdurrahman OKUR	123
<i>Türkiye'nin Sosyal Transformasyon Sürecinde Y Kuşağının "Toplumsal Cinsiyet Rolü" Tutumları</i>	
Hatice BUDAK, Kübra KÜÇÜKŞEN	136
<i>Ergenlerin Sigara ve Alkol Kullanımına Yönelmesinde Anne-Baba Tutumlarının Rolü</i>	
Kübra KÜÇÜKŞEN, Buse BÖLÜKBAŞ, Fatih GÖKKAYA, İlayda YILMAZ, Niyazi TOROS	153
<i>Yabancılaşma ve Misyonerlik Faaliyetleri Karşısında Milli Kültür Paradigmasına Örnek Bir Eser: Müfide Ferit'in Pervaneler (1924) Romanı Üzerine Değerlendirmeler</i>	
Muammer ULUTÜRK	163
<i>Türkiye'de Dede Korkut Hikâyelerinin Yeniden Yazımının Türk Edebiyatındaki Post Modern Arayışlar ile İlişkisi Üzerine</i>	
Muammer ULUTÜRK, Gülhan Tuba ÇELİK	171

<i>Türk Kamu Yönetiminde Görevde Yükselme Sistemindeki Sorunlar</i>	177
Murat AK	
<i>Üniversite Öğrencilerinin Ders Başarısını Etkileyen Faktörlerin Lojistik Regresyon Analizi İle Tahminlenmesi</i>	182
Şengül CAN, Tuncer ÖZDİL, Cengiz YILMAZ	
<i>Küreselleşen Dünyada Bölgesel Ekonomiler: Kafkasya Bölgesi ve Azerbaycan'ın Konumu</i>	191
Tuncer ÖZDİL, Cengiz YILMAZ, Beran GÜLÇİÇEK TOLUN, İlham YILMAZ	
<i>XX. Yüzyılın İlk Yarısında Sovyet İdaresinin Kazak Topraklarında Yerleşmesi ve Kazakların Genel Durumu</i>	198
Tekin ÖNAL	
<i>Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Gezi - Gözlem Tekniğini Kullanırken Yaşadıkları Problemler ve Kazanımlara İlişkin Görüşleri</i>	209
Yaşar KOP, Rahim AKTAŞ	
<i>Əlilliyi Olan Şəxslərin Reabilitasiya Hüququnun Sosial-Hüquqi Mahiyyəti və Təkmilləşdirilməsi Məsələləri</i>	222
Mayis ALİYEV, Namık HÜSEYİNLİ	
<i>Uluslararası Enerji Projeleri ve Türkiye-Azerbaycan İlişkileri</i>	234
Marziye MEMMEDLİ, Latif PINAR	
<i>Sanal Toplulukların Halkla İlişkiler Açısından Önemi: Nitel Bir Araştırma</i>	240
Nahit Erdem KÖKER, Cevat Sercan ÖZER	
<i>Yaşlı Bireylerin Depresyon Düzeylerini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi</i>	255
Seher ERSOY QUADIR	
<i>Azerbaycan Çalışma Mevzuatında İşsizlikle Mücadele Yolları ve İşsizlik Yardımı Uygulaması</i>	266
Namık HÜSEYİNLİ	
<i>The Turkish-Israeli-Cyprus Triangle within the context of Transportation of Eastern Mediterranean Gas Resources to Europe</i>	279
Sina KISACIK, Furkan KAYA	
<i>Postsovet Məkanında ABŞ-in Strategiyasının Reallaşdırılması Mexanizmləri</i>	293
Səbinə QARAŞOVA	
<i>Azərbaycan'da Texniki Sahələr Üzrə Nəşr Olunmuş Terminoloji Lüğətlər</i>	301
Ziya BƏHMƏNLİ	
<i>Azərbaycan Respublikasında Dil Siyasətinin Vəziyyəti</i>	306
Cahangir CAHANGİRLİ	
<i>Multikulturalizmin ABŞ modeli</i>	312
Cahangir CAHANGİRLİ	
<i>Müasir Mərhələdə Dövlətin Dil Siyasətinin Xüsusiyyətləri</i>	319
Cahangirli Yeganə ASƏF QIZI	
<i>Key Principles For Realization Of The Right To Associate</i>	325
Dashgin GANBEROV	
<i>Aşık Ömer'in "Geldim" Redifli Yaşnamesinde Sayı Sembolizmi</i>	330
Elmira MEMMEDOVA KEKEÇ	
<i>İşletmelerde Örgütsel Bağlılık Stratejileri Üzerinde Analiz: Azerbaycan Örneği</i>	336
Fariz AHMADOV, Gülşen MEMMEDOVA	
<i>XX Yüzlü Azərbaycan Şairi Əliağa Vahidin Şeirlərində Millilik və Bəşəriyyət</i>	345
Nazile Abdullazade	
<i>Beynəlxalq Hüquqda Ərazi Anlayışı Və Dövlətin Ərazi Yurisdiksiyası</i>	350
Abbasov Şahin NAZİM OĞLU	

<i>2005, 2010, 2015, 2017 Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programlarının Tema, Kazanım, Kavram, Değer Ve Beceri Boyutları Açısından Karşılaştırılması</i>	
Adem SEZER, Okan ÇOBAN, İbrahim AKŞİT	356
<i>Normal Gelişim Gösteren Çocuk Velilerinin Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Tutumları: KKTC, Türkiye ve Almanya Karşılaştırması</i>	
Zeliha AKAR EROĞLU	371
<i>Kentsel Dönüşüm Mevzuatında Yerel Yönetimlerin Rolü ve Görevleri</i>	
Fatma Neval GENÇ, Murteza HASANOĞLU	392
<i>Avropa İttifaqı ilə Azərbaycan Arasında Enerji Sahəsində Əməkdaşlıq: Hazırkı Vəziyyət, Perspektivlər</i>	
Tağiyeva Xatirə SİRUS QIZI	411
<i>Cinayət İşİ Başlama Mərhələsində Zərər Çəkmiş Şəxsin Hüquqlarının Təminat Mexanizmi Barədə Bəzi Qeydlər</i>	
Quliyeva Qumru ŞAHVERƏN QIZI	415
<i>Güvenlik Nedeniyle Yaşanan Göçlerin Yüksekova Örnekleminde Analizi</i>	
İbrahim GÖKBURUN	418

BİLDİRİLER

(PROCEEDINGS)

Erken Cumhuriyet Dönemi Kamu Yapılarına Denizli'den İki Örnek: Baklan ve Güney Hükûmet Konakları¹

*Two Public Building Samples from Denizli in The Early Republic Period:
Baklan and Güney Governmental Housing*

Halil ÖZYİĞİT²

Özet

19. yy'a gelinceye kadar Osmanlı Devleti yönetim merkezlerinde yönetim işleri için tahsis edilmiş kamu binaları görülmemektedir. Yerel yönetimlerin başına atanan valiler genelde kendileri için ayrılan veya kiralanmış konaklarda ikamet etmişlerdir. 19. yy'a gelindiğinde bu durumun değiştiği görülmektedir. Tanzimat Fermanı'nın (1839) ilanı ile kamu yapılarına özel bir önem verilmiştir. Bu uygulamalar, Erken Cumhuriyet dönemini kapsayacak şekilde uzun bir sürece yayılmıştır. Tanzimat ile birlikte, hükümet konakları, devletin temsil edildiği yönetim merkezlerine dönüşmüştür. İçinde vatandaş ile devletin ilişkilerini düzenleyen adliye, zaptiye, polis, bayındırlık, maarif, ticaret ve ziraat işlerine bakan birimler yer almaktadır. Cumhuriyet'in ilk yıllarında, ihtiyaca göre hükümet konaklarının zaman zaman genişletilerek kullanılmaya devam edildiği görülmektedir.

Osmanlı Devleti'nin son yıllarında Ziya Gökalp'in Türkçülük anlayışının Türk sanatına, özellikle de mimarlığına tesirlerine tanık oluruz. Millî olma, mimarlığa hem biçimsel hem de duygusal olarak yansımıştır. Türk mimarisindeki Batı etkisine bir tepki olarak ortaya çıkan bu anlayış, II. Meşrutiyet'in İlanı (1908) ile daha da güçlenmiştir. I. Ulusal Mimarlık Dönemi olarak adlandırılan bu dönem, mimarimizdeki yabancı etkilerini arındırma çabaları, yalınlaştırma ve özgün mimari denemeleri ile geçmiştir.

1920-30 yılları arasında I. Ulusal Mimarlık Üslubu yapı mimarisine egemendir. 1930-40 yılları arasında ise millî üslubun etkileri yavaşlamakla birlikte kamu yapıları üzerinde merkezîyetçi ve tutucu uygulamalar devam etmiştir. 1934'ten itibaren özellikle kazalar ve bazı şehir merkezlerinde yeni hükümet konakları yapılmaya başlar. 1934-1938 yıllarında hızla inşa edilen hükümet konakları, Urfa, Isparta, Manisa, İzmir, Bursa, Çanakkale, Denizli, Isparta, Kars, Kocaeli, Sinop ve Van gibi kentlerde yoğunlaşır. Bu dönemin kırsaldaki iki uygulamasına, Denizli'nin Güney ve Baklan ilçelerinde karşılaşmaktayız. 1934 sonrası mimari yaklaşımın özgün örnekleri olan bu iki ilçe hükümet konağı, sanat tarihi disiplini açısından irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: *Ulusal Mimarlık, Kamu Yapıları, Hükümet Konakları, Cumhuriyet Dönemi Mimarisi, Denizli*

Abstract

Until the 19th century, there were no public buildings allocated for administrative affairs in the administrative centers of the Ottoman State. The governors appointed to the local governments usually resided in the houses reserved or rented for them. It is seen that this situation changed in the 19th century. Special attention has been given to public constructions with the Rescript of Gulhane (1839). These practices have extended to a long period, including the Early Republican period. Together with the Tanzimat, governmental mansions have become administrative centers where the state is represented. There are units that deal with citizenship and state relations, including courts, detention centers, police, public works, education, trade and agricultural affairs. In the first years of the Republic, it seems that the government mansions have been expanded and used from time to time according to need.

We witness the influence of Ziya Gökalp's understanding of Turkism on Turkish art, especially on its architecture, in the last years of the Ottoman State. Being national, reflected architecture both formally

¹ Bu çalışma, Pamukkale Üniversitesi BAP birimi tarafından 2017KKP134 nolu proje olarak yurt dışı kongre desteği almıştır.

² Yrd. Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü. hozyigit@pau.edu.tr

and emotionally. This understanding emerged as a reaction to the Western influence on Turkish architecture and it was further strengthened by the Declaration of Constitution II (1908). This period, called the First National Architecture Period, has been through efforts to cleanse foreign influences in our architecture, simplification and original architectural experiments.

Between 1920 and 1930, the First National Architecture Style dominated the architecture. Between 1930 and 1940, the effects of national style slowed down and centralized and conservative practices continued on the public buildings. Starting in 1934, new government mansions are being built, especially in boroughs and in some city centers. Government mansions that were built rapidly in 1934-1938 are concentrated in Urfa, Isparta, Manisa, İzmir, Bursa, Canakkale, Denizli Isparta, Kars, Kocaeli, Sinop and Van. We are encountering two applications of this period in rural areas in the Southern and Baklan Provinces of Denizli. These two districts that are the genuine examples of the post-1934 architectural approach, will be examined in terms of the discipline of art history.

Key Words: *National Architecture, Public Buildings, Government Houses, Republican Period Architecture, Denizli*

Giriş

Osmanlı Devleti'nde 19. yy'ın ortalarından itibaren taşrada, kamusal işlerin yürütülebilmesi için inşa edilen kamu binaları görülmemektedir. Bu zamana kadar taşra merkezlerine atananlar (vali veya mutasarrıf gibi) kendileri için ayrılan ya da kiralanan mekânlarda kamusal hizmet vermişlerdir (Birkan, 1984: 3; Yazıcı, 2008: 946; Avcı, 2008: 188; Çadırcı, 2013: 20).

19. yy ortalarından itibaren, yavaş yavaş idarecilerin yönetsel işleri için kamu binalarının oluşmaya başladığı gözlemlenmektedir. Tanzimat Fermanı'nın (1839) ilanı sonrası hızla artan kamu yapılarının varlığından söz edebiliriz. Bu bağlamda, Osmanlı taşra yönetimlerinde idarî işler için inşa edilen ilk devlet dairesi olarak Bursa Hükümet Konağı (1863) gösterilmektedir (Foto. 1) (Avcı, 2008: 190; Avcı, 2017: 69-70, 73-74). Bu uygulamalar Erken Cumhuriyet dönemini de kapsayacak şekilde uzun bir sürece yayılarak devam eder. Tanzimat ile birlikte kent merkezinin bir "hükümet meydanına" dönüştürülme yaklaşımı görülür. Osmanlı döneminde inşa edilen pek çok hükümet konağı, Cumhuriyet'in ilk yıllarında da kullanılmaya devam eder (Birkan, 1984: 4; Yazıcı, 2017: 81, 84).

Osmanlı Devleti'nin mimarlık üretimlerindeki sanatsal yaklaşımları, ister dinî olsun ister sivil olsun, Lale Devri ile birlikte değişime uğramaya başlar. III. Selim döneminde hız kazanan Batılılaşma hareketi içinde üretim yapan yabancı uyruklu mimarlar, beslendikleri mimarlık anlayışını, Osmanlı topraklarında üretimlerine yansıtır (Yavuz, 1981: 10; Sözen, 1984: 3). Yabancı mimarlar, bu mimari yaklaşımlarını, Osmanlı topraklarına aksettirmeyi 20. yy başına kadar sürdürürler. Bu süreçte, "Neo" ön ekli Rönesans/Klasik ve Barok tarzda ele alınmış anıtsal, seçmeciliğin uygulandığı, abartılı bezemeye sahip Avrupaî görünümlü yapılar Osmanlı topraklarında hüküm sürer (Yavuz, 1981: 8; Sözen 1984: 4). Bu anlayışın değişmesi için, II. Meşrutiyet'in (1908) önünü açacağı Türk milliyetçiliğinin pek çok alanda olduğu gibi mimarlığa sirayetini beklemek gerekecektir (Yavuz, 1981: 10; Sözen, 1984: 27). Bu değişimden, batılılaşma dönemi mimarlık anlayışının sonlarına doğru örneklerini gördüğümüz hükümet konakları da etkilenir. Bu bağlamda, hükümet konaklarının mimari tasarımlarında, II. Meşrutiyet öncesi, I. Ulusal Mimarlık Dönemi ve sonrası olarak belirgin ayırt edici çizgilerden bahsetmek mümkün gözükmemektedir.

Ziya Gökalp'in önderliğinde alevlenen Türkçülük anlayışının, Osmanlı Devleti'nin yıkılışı sürecinde, sadece siyaset değil aynı zamanda sanatımız üzerinde etkilerini görmekteyiz. Türkçülüğün, millilik söylemi üzerinden mimarimize yansımaları, II. Meşrutiyet'in İlanı ile hız kazanır (Bozdoğan, 2012: 43). I. Ulusal Mimarlık Dönemi (1909-1930) olarak adlandırılan bu dönem içinde gerçekleştirilen üretimlerde, açıkça bu yaklaşımın tesirleri ortaya çıkar.

I. Ulusal Mimarlık üslubunun egemen olduğu 1930 yılı başlarına kadar inşa edilen çok fazla hükümet konağı örneği bulunmamaktadır. II. Ulusal Mimarlık Dönemi’de özellikle ilçe ve bazı şehir merkezlerinde yeni hükümet konaklarının yapımına başlanır. Urfa, Isparta, Manisa, İzmir, Bursa, Çanakkale, Denizli, Isparta, Kars, Kocaeli, Sinop ve Van, 1934-1938 yıllarında inşa edilen hükümet konaklarının merkezidir (Birkan, 1984: 6-7). Baklan ve Güney Hükümet Konakları işte bu 1934 sonrası yaklaşımın özgün bir örneğidir. Özellikle taşra yerleşimlerinde, hükümet konağı hemen hemen meydanın en önemli mimari ögesi olur.

Foto. 1: Bursa Hükümet Konağı (1863) (<http://www.ulutarih.com>, Eriřim: 16.11.2017)

1. Baklan Hükümet Konağı

Denizli İli Baklan İlçesi Gökpınar Mahallesi, Şehit Uzm. Çavuş Arif Karaobalı Caddesi, No: 48’de kayıtlıdır. Yapı üzerinde alınmış bir tescil kararı bulunmamaktadır (Foto. 2-3).

1.1 Yapım Tekniği

Hükümet Konağı kâgir bir yapı olup bodrum üzeri 1(bir) kattan oluşmaktadır. Beden ve iç duvarların örgü tekniği, sıvalar nedeniyle anlaşılamamaktadır. Yapı kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda genişleyen dikdörtgen planlı olarak inşa edilmiştir. Baklan Hükümet Konağı’nın kuzeybatı ve kuzeydoğu cepheleri bir dinlenme parkına bakarken, güneybatısı yol ile güneydoğusu ise bir ev ile çevrelenmiştir. Hükümet konağı ile kompleks oluşturacak, aynı tarihten herhangi bir yapı veya yapı grubu hükümet konağının sınırları içerisinde yer almamaktadır. Baklan Hükümet Konağı günümüzde kullanımda değildir.

Foto. 2: Baklan Hükümet Konağı (2003)

Foto. 3: Baklan Hükümet Konağı

Dikdörtgen planlı özgün yapı, dıştan dışa 29.10x15.37 m. ebadındadır. Simetrik planlı yapıya kuzeybatı cepheden ve yenilenmiş bir merdivenle giriş sağlanmaktadır. Hükümet Konağı'nın kuzeydoğu ve güneybatı ucuna yerleştirilen hacimleri, hem güneydoğu hem de kuzeybatı cephede yapı külesinden dışa taşırılarak vurgulanmıştır. Bodrum kat ile zemin kat arasındaki ayrımı veren kalın dikdörtgen bir silme yapıyı çepeçevre dolaşmaktadır.

Yapının dış duvarları 80 cm., iç duvarları ise 40 cm. kalınlığında ve moloz taş ile inşa edilmiştir. Sonradan yapılan iç duvarlar 20 ile 30 cm. aralığında değişmektedir. Yapının dış cephesi kum, kireç ve çimento karışımı harçla sıvalıdır. Bu sıva üzerine su bazlı plastik boya uygulamaları görülmektedir.

Döşemeler: Bodrumun zemininde traverten mermer döşeme görülürken, zemin katta ahşap kirişleme üzeri pvc, laminant ve fayans kaplama örnekleri görülmektedir. Zemin kattaki döşemelerin tamamı yenilenmiştir.

Tavan: Bodrum katta, zemin katın tabanını oluşturan ahşap kirişleme üzerine tahta döşeme gözlemlenmektedir. Zemin katta ise sonradan yenilenmiş ahşap ve asma tavan örnekleri görülmektedir. Zemin kattaki tüm tavan uygulamaları yenilenmiştir.

Çatı: Konstrüksiyonu ahşap döşeme kirişlemesi üzerine oturtma çatı olarak çözülmüştür. Kaplama tahtası üzerinde Marsilya kiremidi örtülüdür. Çatı, geçirdiği bir onarımla yenilenmiştir. Çatı genel itibari ile sağlam ve sağlıklı gözükmektedir. Çatının ortalama %30 eğimi vardır.

1.2. Yapının Kat Planları

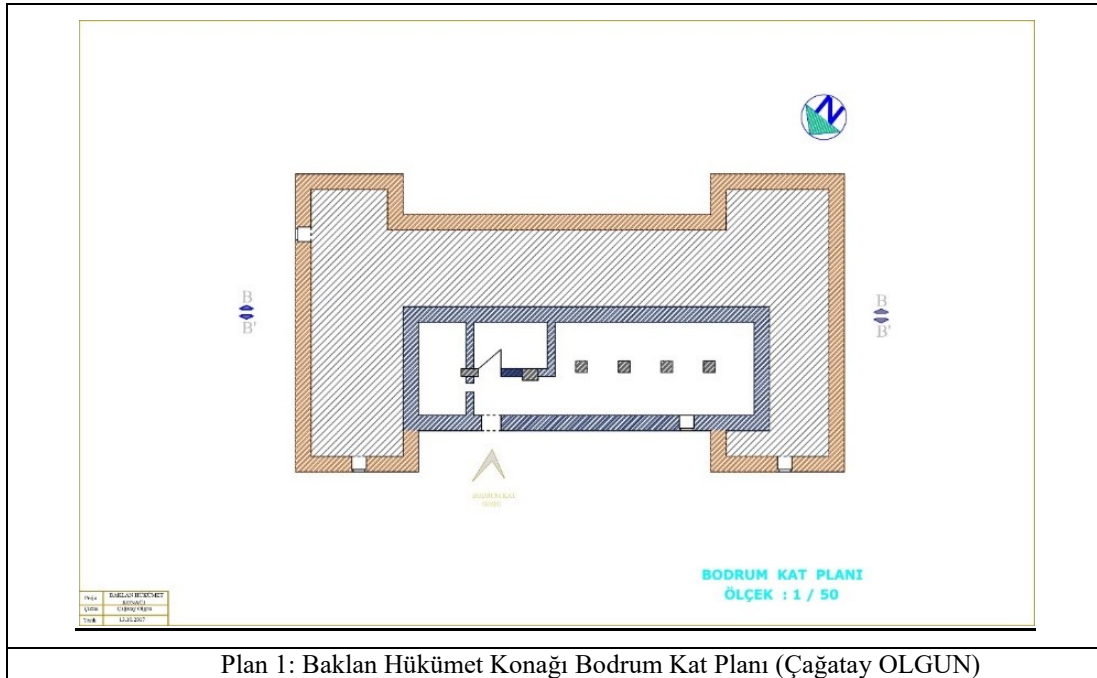
Bodrum kata giriş, ana girişin kuzeydoğusunda yer alan düz lento atkılı dikdörtgen formlu bir kapı açıklığından sağlanmaktadır. Bodrum, daha sonradan düzenlendiğini düşündüğümüz 2 küçük oda ile birlikte mahzen şeklinde daha büyük bir açıklığı barındırmaktadır. Bodrum katta yer alan bu açıklıklar, güneydoğu taraftan bir duvar ile sınırlanmıştır. Bu nedenle katın geri kalan kısmına mevcut halde giriş yoktur.

Yapının zemin katına, kuzeybatıdan ve günümüzde yenilenmiş üç yönlü merdiven ile ulaşılan bir platform üzerinden sağlanmaktadır. Bir koridor etrafına sıralanmış özgün 8 oda bulunmaktadır.

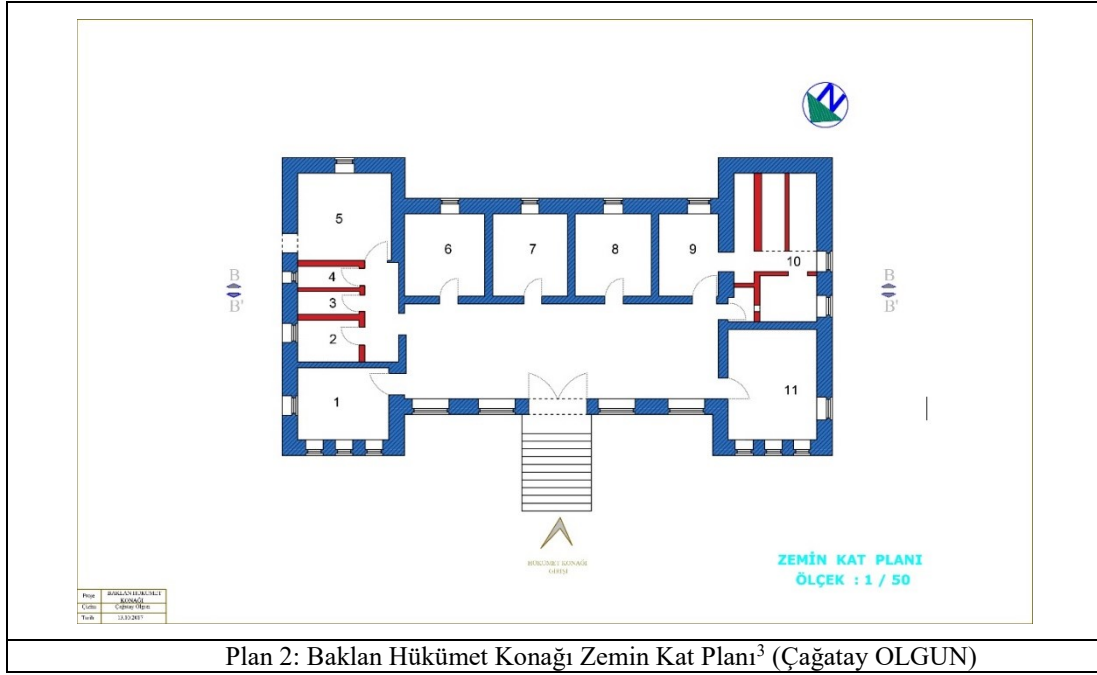
1.2.1 Bodrum Kat

Bodrum katın girişi kuzeybatı cephede yer almaktadır (Plan 1, Foto. 4-5). Giriş açıklığı, zaman içinde bahçedeki toprak dolgu nedeniyle, zemin seviyesinin biraz altında kalmıştır ve basık bir girişe dönüşmüştür. Düz lento atkılı kapıdan bodruma girilmektedir. Bodrum iki küçük oda ve geniş bir mahzenden oluşmaktadır (Foto.6-9). Bu oluşum yapının kuzeybatı cephesine konumlandırılmıştır. Bodrumun güneydoğu cephesi kapalıdır.

Bodrumun kuzeydoğu cephesinde ve güneydoğu cephesinde birer küçük oda düzenlemesi bulunmaktadır. Bu iki odanın, duvar kalınlıkları ve inşa malzemeleri yakından incelendiğinde, sonradan düzenlendikleri ve özgün olmadıkları anlaşılmaktadır. Kuzeydoğu-güneybatı aksında uzanan ve bir adet yuvarlak pencere ile aydınlatılan mahzen ise büyük oranda orijinalliğini korumuştur.

	
<p>Foto. 4: Baklan Hükümet Konağı Bodrum Girişinin Olduğu Cephe</p>	<p>Foto. 5: Baklan Hükümet Konağı Bodrum girişi</p>
	
<p>Foto. 6: Baklan Hükümet Konağı Bodrum 1 Numaralı (Solda) ve 2 Numaralı Oda Girişleri</p>	<p>Foto. 7: Baklan Hükümet Konağı Bodrum Güneye Doğru (Mahzen)</p>
	
<p>Foto. 8: Baklan Hükümet Konağı Bodrumu Kuzeye Doğru</p>	<p>Foto. 9: Baklan Hükümet Konağı Bodrumu Mahzeni</p>

Plan 2: Baklan Hükümet Konağı Zemin Kat Planı³ (Çağatay OLGUN)

1.2.2 Zemin Kat

Zemin kata giriş kuzeybatı cepheden sağlanmaktadır. Binanın giriş cephesi, çam ağaçlarını barındıran bir dinlenme parkına bakmaktadır ((Plan 2, Foto. 10). PVC malzemeden yapılmış ana giriş kapısına, yine özgünlüğünü kaybetmiş merdivenlerden ulaşılmaktadır. Bu platform dökme mozaik ile sonradan yenilenmiştir. Ana giriş kapısı orijinalliğini kaybetmiştir.

Zemin katın girişinde kuzeydoğu-güneybatı aksında uzanan bir koridor yer almaktadır (Foto. 11-12). Bu koridor, kuzeydoğu, güneydoğu ve güneybatı kanatlarına yerleştirilmiş odaların ortak kullanım alanını oluşturmaktadır. Zemin katta, özgün halde 8 odanın varlığı duvar kalınlıkları ve plan şemasından anlaşılmaktadır. Bu odalardan 2'si kuzeydoğuya (mevcut halde 1,2,3,4,5 numaralı odalar) ((Foto. 13-22), 4'ü güneydoğuya (Foto. 23-27) ve 2'si güneybatıya (Foto. 28-33) konumlandırılmıştır. Mevcut halde kuzeydoğu kanatta yer alan 2, 3, 4 ve 5 numaralı odalar, orijinalde tek oda şeklindedir. Güneybatıda yer alan 10 numaralı odadaki paravan duvarlar ile yapılmış olan düzenlemeler özgün değildir. Sonradan düzenlendiği anlaşılan nezarethaneler, sorgu odası ve gözetleme odası yapının özgün planında tek bir oda şeklindedir.

2008 yılında yapılan müdahale ile zemin katta yer alan koridor ile tüm odaların taban, tavan, kapı ve pencere aksamı orijinalliğini kaybetmiştir. Yapının iç ve dış duvar sıvaları ile boyası yine bu müdahale esnasında değiştirilmiştir. Yapı içinde sanat tarihi açısından ele alınabilecek süsleme ve plastik uygulamalar bulunmamaktadır. Dış cephede, köşe kanatlarının ileriye taşınması ve birleşme noktalarındaki şaşırtmalı dışa taşınmış köşe taşı uygulaması göze çarpan küçük estetik dokunuşlar olarak kendini hissettirmektedir.

³ Kırmızı çizgiler sonradan oluşturulan duvarları ifade etmektedir.

	
<p>Foto. 10: Baklan Hükümet Konağı Zemin Kata Giriş</p>	<p>Foto. 11: Baklan Hükümet Konağı Zemin Kat Koridor (Kuzeye Doğru)</p>
	
<p>Foto. 12: Baklan Hükümet Konağı Zemin Kat Koridor (Kuzeydoğru'ya Doğru)</p>	<p>Foto. 13: Baklan Hükümet Konağı Kuzeydoğru Kanat Odaları</p>
	
<p>Foto. 14: Baklan Hükümet Konağı 1 Numaralı Oda İçi (Kuzeydoğru Kanat)</p>	<p>Foto. 15: Baklan Hükümet Konağı Sol Kanat Koridorunda Yer Alan 2,3,4,5 Numaralı Odalara Giriş (Kuzeydoğru Kanat)</p>

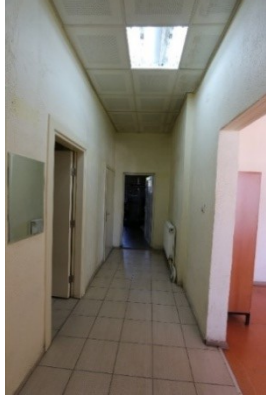

Foto. 16: Baklan Hükümet Konağı 2,3,4,5 Numaralı Odaların Ortak Koridoru (Güneydoğu'ya doğru)

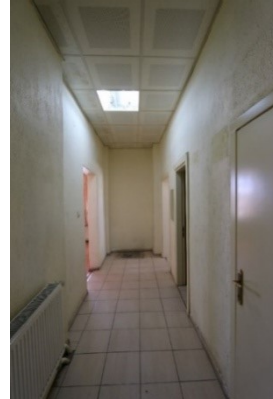

Foto. 17: Baklan Hükümet Konağı 2,3,4,5 Numaralı Odaların Ortak Koridoru (Kuzeybatı'ya Doğru)

Foto. 18: Baklan Hükümet Konağı 2 Numaralı Oda (mutfak, Kuzeydoğu Kanat)

Foto. 19: Baklan Hükümet Konağı 3 Numaralı Oda (Tuvalet, Kuzeydoğu Kanat)

Foto. 20: Baklan Hükümet Konağı 4 Numaralı Oda (Engelli Tuvaleti, Kuzeydoğu Kanat)	Foto. 21: Baklan Hükümet Konağı 5 Numaralı Oda (Kazan Dairesi, Kuzeydoğu Kanat)
Foto. 22: Baklan Hükümet Konağı 5 Numaralı Oda (Kazan Dairesi, Kuzeydoğu Kanat)	Foto. 23: Baklan Hükümet Konağı Güneydoğu Kanatta Yer Alan 6,7,8,9 Numaralı Odaların Girişi
Foto. 24: Baklan Hükümet Konağı 6 Numaralı Oda İçi (Güneydoğu Kanat)	Foto. 25: Baklan Hükümet Konağı 7 Numaralı Oda (Güneydoğu Kanat)

A photograph of a room with a wooden desk, a blue chair, and a window with a wooden frame. The room has a wooden ceiling and white walls.	A photograph of a hallway with a wooden floor, a blue chair, and a window with a wooden frame. The room has a wooden ceiling and white walls.
<p>Foto. 26: Baklan Hükümet Konağı 8 Numaralı Oda (Güneydoğu Kanat)</p>	<p>Foto. 27: Baklan Hükümet Konağı 9 Numaralı Oda ve 10 Numaralı Oda İle Bağlantısı (Güneydoğu Kanat)</p>
A photograph of a room with a wooden floor, a blue chair, and a window with a wooden frame. The room has a wooden ceiling and white walls.	A photograph of a room with a wooden floor, a blue chair, and a window with a wooden frame. The room has a wooden ceiling and white walls.
<p>Foto. 28: Baklan Hükümet Konağı Güneybatı Kanat 10,11 Numaralı Odaların Girişİ</p>	<p>Foto. 29: Baklan Hükümet Konağı 10 Numaralı Oda (Nezarethaneler, Güneybatı Kanat)</p>
A photograph of a room with a wooden floor, a white table, and a window with a wooden frame. The room has a wooden ceiling and white walls.	A photograph of a room with a wooden floor, a white table, and a window with a wooden frame. The room has a wooden ceiling and white walls.
<p>Foto. 30: Baklan Hükümet Konağı 10 Numaralı Oda (Sorgu Odası, Güneybatı Kanat)</p>	<p>Foto. 31: Baklan Hükümet Konağı 10 Numaralı Oda (Gözetleme Odası, Güneybatı Kanat)</p>

Foto. 32: Baklan Hükümet Konağı 11 Numaralı Oda (Güneybatı Kanat)	Foto. 33: Baklan Hükümet Konağı 11 Numaralı Oda (Güneybatı Kanat)

1.3 Cepheler

Baklan Hükümet Konağı, Cumhuriyet dönemi kamu yapılarının özgün cephe özelliklerini yansıtmaktadır. Dış cephe köşelerinde yer alan hareketli köşe taşları, pencere etrafında dışa taşıntı yapan yüzey uygulamaları dışında oldukça sade bir yapıdır. Cephelerde döneme özgü olmayan çimento, kum ve kireç karışımı sıva ile plastik boya uygulamaları görülmektedir.

Kuzeybatı cephesi, orijinalliğini kaybetmiş ana giriş kapısını bünyesinde barındırmaktadır (Foto. 34). Cephe, park hüviyetindeki bahçesine dönüktür. Köşe aksları girişe göre ileriye taşırılmıştır. Bodrum kat ile zemin katı ayıran kat silmesi ve 10 adet yuvarlak pencere bu hareketliliğe destek olmaktadır.

Foto. 34: Baklan Hükümet Konağı Kuzeybatı Cephe	Foto. 35: Baklan Hükümet Konağı Güneydoğu Cephe
Foto. 36: Baklan Hükümet Konağı Kuzeydoğu Cephe	Foto. 37: Baklan Hükümet Konağı Güneybatı Cephe

Güneydoğu cephe (Foto. 35), giriş cephesi ile benzer özelliklerini taşımaktadır. Bir giriş açıklığı bulunmayan bu cephede, dışa taşıntı yapan şaşırtmalı köşe taşları, kat silmesi, pencereler ve pencere etrafındaki yüzeyden taşıntı yapan oluşumlar ile hareketlilik oluşturulmuştur. Günümüzde nezarethane olarak kullanılan 10 numaralı odanın güneydoğu cephesinde, özgün halde bir pencerenin var olabileceği ihtimali, cephenin doğu ucundaki oda ile karşılaştırıldığında kuvvetlidir. Muhtemelen nezarethane dönüştürülmesinden dolayı pencere kapatılmıştır.

Kuzeydoğu (Foto. 36) ve güneybatı (Foto. 37) cephe, simetrik bir tasarıma sahiptir. Kuzeydoğu cephe mevcut halde 2 adet pencere ve sonradan kapatılmış bir açıklığa sahiptir. Pencereyi çevreleyen alanlar yüzeyden dışa taşıntı yaparak, cephede bir hareketlilik oluşturmaktadır. Aynı hareketli düzenleme kuzeybatı ve güneybatı cephede yer alan pencerelerinin etrafında da uygulanmıştır. Güneybatı cephe, biri kapatılmış 4 adet pencere düzenlemesine sahiptir. Her iki cephedeki pencereler, yuvarlak kemerlidir ve özgün ahşap aksamını kaybetmiştir. Kapı ve pencere boşlukları ise özgün oranlarını korumuştur.

1.4 Süsleme

Baklan Hükümet Konağı'nın sanat tarihi açısından estetik belki de en önemli yaklaşımı kısa kenarların köşe yaptığı noktalarda aynı zamanda dışa taşıntı yapan şaşırtmalı taş düzenlemesidir (bosaj düzenleme). Yapı içinde ve dışında, özgün formuna yapılan büyük çaplı müdahalelerin de etkisiyle, bezeme adına değerlendirilebilecek herhangi oluşum bulunmamaktadır.

2. Güney Hükümet Konağı

Hükümet Konağı Denizli İli, Güney İlçesi, Tilkilik Mahallesi, 26.27.D.C. Pafta, Ada No: 101, Parsel No: 1'de kayıtlıdır. İzmir II Numaralı KVKK'nun 12.01.2002 gün ve 10356 sayılı kararı ile tescillenmiştir.

Güney Hükümet Konağı, kâgir bir yapı olup bodrum üstü 1 (bir) kattan oluşmaktadır. Hükümet Konağı'nın girişi güneybatı cepheden sağlanmaktadır (Çizim 1, Foto. 38). Giriş aynı zamanda dinlenme parkı olarak kullanılan geniş bir alana bakmaktadır. Yapı ile kompleks oluşturacak, aynı tarihten herhangi bir yapı veya yapı grubu hükümet konağının mevcut sınırları içerisinde yer almamaktadır. Yapının güneydoğu cephesine eklenen bölüm (Foto. 39), 1970 yılı başında inşa edilmiştir. Güney Hükümet Konağı mevcut hali ile kullanımda değildir.

Foto. 38: Güney Hükümet Konağı Ana Girişi
(Güneybatı Cephe)

Foto. 39: Güney Hükümet Konağı (Ek Bina)

	
<p>Foto. 40: Güney Hükümet Konağı Girişindeki Latince Kitabe</p>	<p>Plan 3: Güney Hükümet Konağı Vaziyet Planı (Necmettin Arslan)</p>
 <p>B. B. KESİTİ ÖLÇEK . 1 / 50</p>	
<p>Çizim 1: Güney Hükümet Konağı Giriş Cephesi (Güneybatı Cephe)(Necmettin Arslan)</p>	
 <p>ARKA GÖRÜNÜŞ ÖLÇEK . 1 / 50</p>	
<p>Çizim 2: Güney Hükümet Konağı Arka Cephesi (Kuzeydoğu Cephe) (Necmettin Arslan)</p>	

Güney Hükümet Konağı, millî ve yerli taşra kamu binası denemelerimizin sade örneklerinden birisidir. Güneybatı cephede yer alan basık kemerli ana girişinin üzerinde yer alan kitabede; “*Hükümet Konağı 1936*” ibaresi (Foto. 40) yapının kimliğini ve tarihini açıkça ortaya koymaktadır.

Foto. 40: Güney Hükümet Konağı Kuzeydoğu Cephe

2.1 Yapım Tekniği

Yapı güneydoğu-kuzeybatı doğrultusunda genişleyen dikdörtgen planlı olarak inşa edilmiştir (Plan 3). Güney Hükümet Konağı'nın girişini bünyesinde barındıran güneybatı tarafı büyük bir dinlenme parkına bakarken, kuzeydoğu (Çizim 2, Foto. 41) kuzeybatı (Foto. 42) ve güneydoğu cihetleri yol ile çevrilidir.

Yapının güneydoğu cephesine yer alan ve 1970 yılı başında dönemin kaymakamı tarafından ana binayı genişletmek için yaptırılan ek bina, hem estetik olarak yapı kütesini hem de orijinal plan simetriğini etkilemektedir. Sonradan eklemenin orijinal yapı ile birleşme noktasındaki dilatasyon izleri (Foto. 43), orijinal yapının şaşırtmalı köşe taşları, ekleme yapının çatı altındaki ahşap silmeleri, pencere sistemi gibi ayrıntılar orijinal yapı ile tezatlığını ortaya koymaktadır. Bodrum kat ile zemin kat arasındaki ayrımı veren kalın dikdörtgen bir silme yapıyı çepeçevre dolaşmaktadır.

Dikdörtgen planlı özgün yapı dıştan dışa 68x14 m. ebadındadır. Yapının güneydoğu cephesine 1970'lerde yapılan eklemeyi bir kenara bırakırsak orijinal planı simetrikdir. Yapıya giriş güneybatı cepheden 8 basamaklı iki cepheli (güneydoğu ve kuzeybatı yönünde) dökme mozaik merdivenle ulaşılan bir platform üzerinden sağlanmaktadır. Hükümet Konağı'nın güneydoğu ve kuzeybatı ucuna yerleştirilen bölümler, hem güneybatı hem de kuzeydoğu cephede yapı kütesinden dışa taşırılarak vurgulanmıştır. Güneydoğu cephenin, bugün yapılan kötü bir eklemeden dolayı özelliği kaybolmakla birlikte, güneydoğu ve kuzeybatı cephenin orijinal düzenlemede simetrik olduğu anlaşılmaktadır.

	
<p>Foto. 44: Güney Hükümet Konağı Kapatılan Bodrum Havalandırma Penceresi (Restorasyon Öncesi)</p>	<p>Foto. 45: Güney Hükümet Konağı Kapatılan Bodrum Girişİ (Restorasyon Öncesi)</p>

Yapının dış duvarları 48-53 cm. arası, iç duvarları ise 18 cm. kalınlığında ve moloz taş ile inşa edilmiştir. Yapının dış cephesi beton/çimento harçla sıvalıdır. Dış cephede çimento ve kum karışımı sıvanın üzerine su bazlı plastik boya uygulamaları görülmektedir.

Döşemeler: Ahşap kirişleme üzeri tahta kaplamadır. Döşemelerde önemli yıpranmalar dikkat çekmektedir.

Tavan: Altan kirişlemeli ahşaptır. Binanın ahşap tavanı ciddi oranda yıpranmıştır.

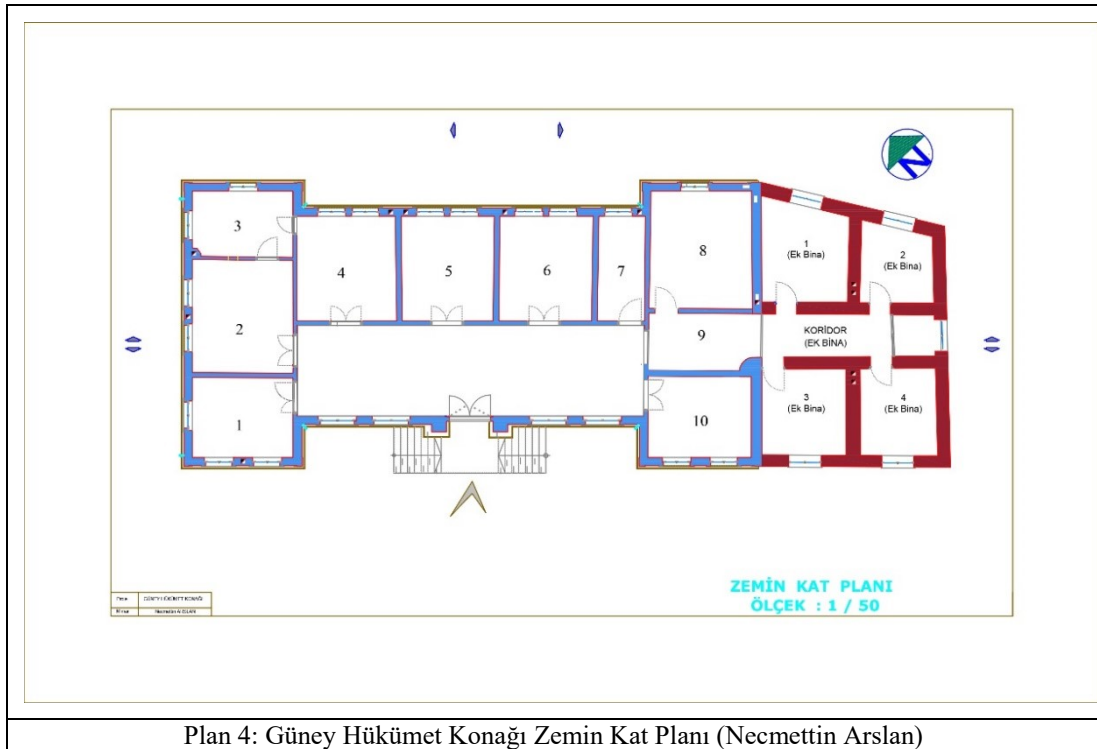
Çatı: Konstrüksiyonu ahşap döşeme kirişlemesi üzerine oturtma çatı olarak çözülmüştür. Kaplama tahtası üzerinde Marsilya kiremidi örtülüdür. Çatı muhtemelen geçirdiği bir onarımla yenilenmiştir. Çatının ortalama %30 eğimi vardır.

2.2 Yapının Kat Planları

Zemin katta, girişte, kuzeybatı-güneydoğu istikametinde uzanan bir koridor yer almaktadır. Koridorun kuzeybatı kanadına 3, kuzeydoğuya 4 ve güneydoğuya 3 oda konumlandırılmıştır. Kuzeybatı kanatta yer alan 2 ve 3 numaralı odalar ile güneydoğu kanatta yer alan 8 ve 9 numaralı odaların özgün halde tek bir oda şeklinde düzenlenmiş olması ihtimali kuvvetlidir. Yapının özgün halde, kuzeybatıda 2, kuzeydoğuda 4 ve güneydoğuda 2 olmak üzere toplamda 8 odalı olduğu fikrindeyiz.

2.2.1 Bodrum Kat

Bodrumun girişleri kapatıldığı için girilememiştir. Bodrum kata girişi sağlayan güneybatı cephedeki kapı ile havalandırma pencereleri kapatılmıştır (Foto. 44-45).

Plan 4: Güney Hükümet Konağı Zemin Kat Planı (Necmettin Arslan)

2.2.2 Zemin Kat

Hükümet konağının zemin katı mevcut halde bir koridor (Plan 4, Foto. 46-47) ve onunla bağlantılı 10 odadan oluşmaktadır. Mevcut halde koridorun kuzeybatı kanadında 3 (Foto. 48-52), kuzeydoğu kanadında 4 (Foto. 53-56), güneydoğu kanadında ise 3 (Foto. 57-63) oda yer almaktadır. Yapının güneydoğu kanadında yer alan 9 numaralı odanın güneydoğu duvarından kaldırılarak 1970'lerde eklenmiş ek binanın koridoruna bağlanmıştır. Ek binada yer alan 4 oda ile özgün yapı genişletilmiştir.

Güneybatı cephede yer alan basık kemerli ve çift kanatlı ahşap bir kapı ile binaya girilmektedir. Kapının ahşap düz lentosunun üzerinde kemer karnına yerleştirilmiş olan 3 gözlü bir aydınlatma penceresi/ışıklık bulunmaktadır. Giriş kapısının sağına ve soluna yerleştirilen ileriye taşırılmış ayaklar ile giriş vurgulanmıştır. Girişin basık kemerinin kapı söveleri üzerine oturduğu üzengi kısımları, profilli bir silme ile ayakları da içine alacak şekilde dolaşmaktadır. Giriş merdivenleri ve kapı, sonradan yerleştirilen oluklu saçtan oluşan sundurma ile yağmur sularına karşı koruma altına alınmıştır.

Zemin kattaki 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10 numaralı odaların koridor ile doğrudan bağlantıları vardır. 3 ve 8 numaralı odalar doğrudan koridora bağlanmamıştır. 3 numaralı odanın 2 numaralı oda, 8 numaralı odanın 9 numaralı oda üzerinden koridor ile bağlantısı söz konusudur. Koridor güneybatı cephede yer alan 4 adet dıştan basık kemerli, içten dikdörtgen formlu pencere ile aydınlatılmaktadır. Pencere çift kanatlı düşey menteşeli ve ahşaptır. Koridor ve odaların özgün ahşap tavan ve tabanları önemli oranda yıpranmıştır. Yapının alçı sıvalı iç duvarlarında plastik boya uygulamaları görülmektedir.

Güney Hükümet Konağı koridor ve odalarında sanat tarihi ve estetik açıdan her hangi bir süsleme unsuruna rastlanılmamıştır.

A photograph showing a long, narrow hallway with light-colored walls and a wooden floor. The hallway leads to a doorway at the end, and there are windows on the right side.	A photograph showing a long, narrow hallway with light-colored walls and a wooden floor. The hallway leads to a doorway at the end, and there are windows on the left side.
<p>Foto. 46: Güney Hükümet Konağı Koridoru (Güneydoğuya Doğru)</p>	<p>Foto. 47: Güney Hükümet Konağı Koridoru (Kuzeybatıya Doğru)</p>
A photograph showing the entrance to a room with a white door and a wooden floor.	A photograph showing the wooden floor of a room with a window on the left wall.
<p>Foto. 48: Güney Hükümet Konağı 1 Numaralı Odanın Giriş</p>	<p>Foto. 49: Güney Hükümet Konağı 1 Numaralı Odanın Tabanı</p>
A photograph showing two windows on a wall in a room.	A photograph showing the wooden ceiling of a room.
<p>Foto. 50: Güney Hükümet Konağı 2 Numaralı Odanın Kuzeybatı Duvarındaki Pencere</p>	<p>Foto. 51: Güney Hükümet Konağı 2 Numaralı Odanın Tavanı</p>

Foto. 52: Güney Hükümet Konağı 3 Numaralı Oda

Foto. 53: Güney Hükümet Konağı 4 Numaralı Odanın Pencerelemi

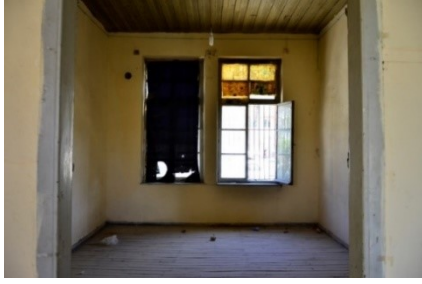

Foto. 54: Güney Hükümet Konağı 5 Numaralı Oda

Foto. 55: Güney Hükümet Konağı 6 Numaralı Oda

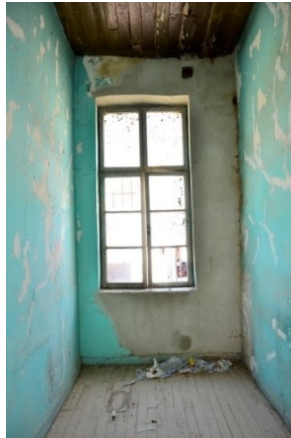

Foto. 56: Güney Hükümet Konağı 7 Numaralı Oda

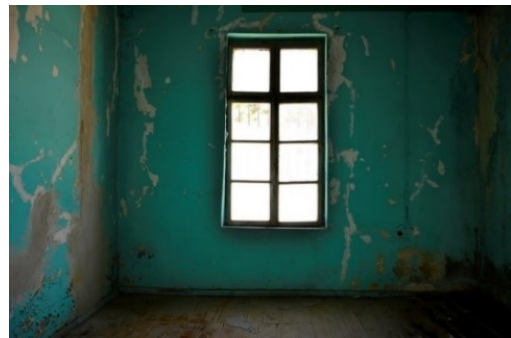

Foto. 57: Güney Hükümet Konağı 8 Numaralı Oda

	
Foto. 58: Güney Hükümet Konağı 8 Numaralı Oda	Foto. 59: Güney Hükümet Konağı 9 Numaralı Odanın Girişi
	
Foto. 60: Güney Hükümet Konağı 9 Numaralı Odanın Ek Binaya Bağlanması	Foto. 61: Güney Hükümet Konağı 10 Numaralı Odanın Girişi
	
Foto. 62: Güney Hükümet Konağı 10 Numaralı Odanın Pencereleeri	Foto. 63: Güney Hükümet Konağı 10 Numaralı Odanın İçi

2.3 Cepheler

Güney Hükümet Konağı'nın güneydoğu cephesi hariç, diğerleri özgünlüğünü korumuştur. Dönemin özelliklerini gerek pencere oranlarıyla, gerekse şemasıyla yansıtmaktadır. Cepheler hareketli köşe taşları dışında oldukça sade ve mütevazıdır. Kapı ve pencere boşlukları değişmemiştir. Bir hayli yıpranmış ahşap pencere doğramaları büyük oranda özgünlüğünü korumuştur. Cephelerde döneme özgü olmayan çimento, kum ve kireç karışımından oluşan sıva uygulanmıştır. Yapının güneydoğu cephesi, 1970 yılı başlarında eklenen yapı nedeniyle özgünlüğünü kaybetmiştir.

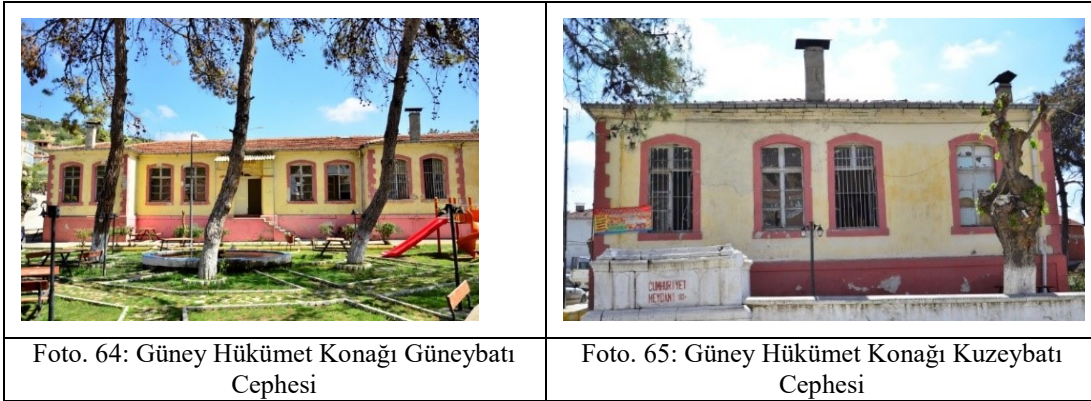
Yapının güneybatı cephesi ana giriş özelliğine sahiptir (Foto. 64). Cephenin güneydoğu ve kuzeybatı ucunda kalan hacimleri dışa taşıntı yaparak cepheye hareket kazandırmıştır. Dışa taşıntı yapan hacimlerin köşeleri, şaşırtmalı ve dışa taşıntı yapan köşe taşları yapıya estetik bir değer katmaktadır. Özgün yapının cepheleri 3'lü taş silmeyi takip eden çatı ile sonlanmaktadır.

Kuzeybatı cephesi, basık kemerli dört adet pencere ile hareketlendirilmiştir (Foto. 65). Bu pencerelerden batı uçta yer alan içten kapatılmıştır.

Güney Hükümet Konağı'nın kuzeydoğu cephesinin iki ucuna yerleştirilen odalar, aynı güneybatı cephede olduğu gibi dışa taşırılarak, yapıya bir ritim kazandırılmıştır (Foto. 66). Dışa taşıntı yapan hacimlerde birer, orta kısımda ise 7 adet olmak üzere toplam 9 adet basık kemerli dikdörtgen formlu pencereye yer verilmiştir. Dışa taşıntı yapmayan ortadaki hacmin güneydoğu ucundaki penceresi hariç diğer 6 pencere ikiz pencere şeklinde tasarlanmıştır. İkizli pencerelerin ortadaki kabartmalı taş pencere söveleri ortaktır.

Yapının güneydoğu cephesinde ise 1970'lerde eklenen 4 odalı ek bina yer almaktadır (Foto. 67). Ek bina nedeniyle bu cephe özgün formunu kaybetmiştir.

Hükümet Konağı dış cephe duvarlarında zemin kat seviyesinde uygulanan sarı, bodrum kat duvarlarına uygulanan pembe boya ve sıvalar yer yer dökülmüştür. Özellikle çatı suyunun zemine aktarıldığı noktalarda, tahliye sistemindeki bozulmalar nedeniyle, duvarların bu kısımlarında önemli oranda yıpranmalar görülmektedir. Güney Hükümet Konağı'nda 2017 yılı ortalarında restorasyon çalışmalarına başlanmıştır (Foto. 70-74).

2.4 Süsleme

Güney Hükümet Konağı'nın tek plastik süslemesi, kısa kenarların köşe yaptığı noktalarda aynı zamanda dışa taşıntı yapan şaşırtmalı taş düzenlemesidir (Foto. 68). Yapı içinde ve dışında sanat tarihi açısından değerlendirilebilecek herhangi bir süsleme unsuru bulunmamaktadır.

2.5 Ek Bina

Belediye kaynaklarına göre 1970 yılı başlarında dönemin kaymakamı tarafından yaptırılmıştır. Bina yakından incelendiğinde bu durumu ispatlayan pek çok yönü bulunmaktadır. Yapının 84 cm'lik duvar kalınlığı, pencere ve cephe kurgusu başlıca farklılık noktalarıdır. Ek bina, özgün Güney Hükümet Konağı'nın güneydoğu ucuna konumlandırılmıştır. Güneydoğu-kuzeybatı yönünde uzanan dikdörtgen bir koridor ile birbirine bağlanan, ikişerden 4 adet odadan oluşmaktadır. Ek binanın kuzeydoğu cephesi pahlanarak yolun vaziyetine uydurulmuştur. Ek binanın, özgün yapı ile birleşme noktalarındaki dilatasyon gözükmemektedir. Özgün yapının çatı altındaki profilli taş silmeleri, yeni binanın çatı altında ahşap olarak devam etmektedir. Yeni binanın pencereleri, özgün yapıya göre daha küçük ve düz lento atkılıdır (Foto. 69-70).

Ek binada, sanat tarihi açısından değerlendirmeye tabi tutulacak herhangi bir estetik yaklaşım, özgün mimarlık düzenlemesi, süsleme ve kültürel değer olgusu bulunmamaktadır.

Foto. 68: Güney Hükümet Konağı Şaşırtmalı ve Dışa Taşıntılı Taş Süsleme (Kuzeybatı Cephe)	Foto. 69: Güney Hükümet Konağı Ek Bina Kuzeydoğu Cephe
Foto. 70: Güney Hükümet Konağı Ek Bina Güneybatı Cephe	Foto. 71: Güney Hükümet Konağı Restorasyon Başlarken
Foto. 72: Güney Hükümet Konağı Restorasyon Başlarken	Foto. 73: Güney Hükümet Konağı Restorasyon Başlarken
Foto. 74: Güney Hükümet Konağı Restorasyon Başlarken	Foto. 75: Güney Hükümet Konağı Restorasyon Başlarken

Karşılaştırma ve Değerlendirme

Denizli'nin ilçelerinde bugün ayakta olan ve hükümet konağı olarak adlandırılan iki adet yapı daha bulunmaktadır. Bunlar, Buldan ve Çivril ilçelerindedir.

Askerlik şubesi olarak inşa edilen Çivril ilçesindeki yapının (Foto. 76) zemin katı, 1916⁴ tarihinden itibaren hükümet konağı olarak kullanılmaya başlamıştır. Yapıyı 19. yy sonunda inşa edilen kamu yapılarının özelliklerini sergilemesi bakımından değerlendirmek

⁴ Belgeye göre, Ahz-ı Asker Binası (Askerlik Şubesi) olarak kullanılan yapının, alt katı, 1916 yılından itibaren Hükümet Konağı olarak kullanıma tahsis edilmiştir (BOA, DH.MB..HPS. 24/19, 6 Temmuz 1332/18 Ramazan 1334/19 Temmuz 1916).

daha doğru bir yaklaşımdır. İki katlı yapının plan şeması ve cephe tasarımı Cumhuriyet dönemi hükümet konaklarından farklıdır. Bu bağlamda, Baklan ve Güney Hükümet Konakları'ndan daha ziyade, Osmanlı Devleti'nin son yıllarında yapılmış olan farklı şehirlerdeki hükümet konakları (Foto. 77-81), Denizli hükümet konağı (Foto. 82), Acıpayam (Foto. 83) ile Buldan Hükümet Konağı (Foto. 84) arasında üslup açısından bir bağ kurabiliriz. Bölgedeki kamu binalarının yakın geçmişini irdelemek açısından bu yapıları kısaca değerlendirmek yerinde olacaktır.

Denizli Hükümet Konağı ile benzer özellikler gösteren Çivril Askerlik Şubesi, bodrum üzeri 2 kattan oluşmaktadır. Kâgir bina, dikdörtgen planlıdır. Yapının giriş aksı üzerinde yer alan pencerenin yuvarlak kemeri ile çatı silmesi arasında yer alan kartuşun içi boştur. Muhtemelen kitabelik için ayrılmış olan bu kartuşun içinde Latince "HÜKÜMET KONAĞI" ibaresi yer almaktadır. Tarihlemeye yardımcı herhangi bir metin bulunmamaktadır. 19. yy sonu 20. yy başında inşa edilmiş pek çok Osmanlı Dönemi kamu yapıları ile ciddi benzerlikler göstermektedir. Yapının, dışa taşırılmış köşe plastıkları, portik tarzı vurgulanmış giriş, girişin üzerine konumlandırılmış balkon, yuvarlak kemerli pencereler, dışa taşırılmış kemer kilit taşları, kat silmeleri benzerliklerini ispatlar nitelikteki özellikleridir (Foto.76).

Denizli il sınırları içinde 1904 yılına tarihlenen bir başka hükümet konağı ise Acıpayam/Garbikaraağaç ilçesindedir. 1933 ve 1974 yılında geçirdiği ciddi yangınlar neticesinde kâgir yapı özgün formunu kaybetmiştir (Keleş, 2007: 307-309) (Foto. 83).

Denizli'de ayakta kalan ve taşrada bulunan diğer bir hükümet konağı Buldan İlçesi'ndedir. 20. yy başına tarihleyebileceğimiz⁵ bina, üslup ve mimari anlayış bakımından Denizli Hükümet Konağı ve Çivril'de bulunan askerlik şubesi ile benzerlik göstermektedir. İleriye taşırılmış portik tarzı ve üçgen alınlıkla sonlanmış giriş, yuvarlak kemerler, şaşırtmalı köşe taşları, kilit taşının ileriye taşırılması ve belirgin kat silmeleri dönemin ortak özellikleri olarak sıralanabilir. Özellikle belirgin kat silmeleri, şaşırtmalı köşe taşı ve ileriye taşırılmış kanat uygulaması, 1908 sonrası mimari uygulamalarda varlıklarını sürdürecektir. I. Ulusal Mimarlık Dönemi'nde, Giulio Mongeri'nin (1875-1953) "...evvela fasadları görelim" söylemi yavaş yavaş geride bırakılır, cepheler sadeleşir, yoğun bezeme hafifler ve işlevsel yapı türleri görülmeye başlanır (Sözen, 1984: 29, 31) (Foto.84).

Bugün ayakta olmayan Denizli Hükümet Konağı, Çivril Askerlik Şubesi'nden pekte farklı değildir. Bodrum üzerine 2 katlı olarak inşa edilmiş olan kâgir yapının, portik tarzı vurgulanmış girişi, dışa taşırılmış kemer kilit taşları, belirgin kat silmeleri gibi özellikleri, inşa edildikleri geç Osmanlı Dönemi hükümet konakları ile bağını güçlendiren yönleridir (Foto. 82).

Denizli il sınırları içinde yer alan, Buldan Cumhuriyet Numune Mektebi/4 Eylül Mektebi (1927) ile Denizli Gazi İlk Mektebi (1931), I. Ulusal Mimarlık Dönemi kamu yapılarının özelliklerini taşımaları bakımından, Cumhuriyet dönemi hükümet konaklarına benzer örnek teşkil etmektedir (Foto. 85-87). Buldan Cumhuriyet Numune Mektebi/4 Eylül Mektebi ile Denizli Gazi İlk Mektebi cephe kurguları yakından irdelendiğinde, ileri taşırılmış kütleli akslar, şaşırtmalı köşe taşları ve pencere formları bu ilinti daha rahat kurulabilir.

Bölgesel anlamda ise Baklan ve Güney Hükümet Konakları ile çağdaş olan, Isparta/Şarkikaraağaç ve Kütahya/Sabuncupınar Hükümet Konağı (Foto. 88-89) benzer özellikler göstermektedir. Her iki yapı da gösterdikleri özellikler bağlamında Cumhuriyetin ilk çeyreğine tarihlenebilir.

⁵ Belgeye göre, 1918 yılında yapının inşası devam etmektedir (BOA, DH.MB..HPS. 25/3, 15 Haziran 1334/6 Ramazan 1336/15 Haziran 1918).

Cumhuriyet dönemi hükümet konakları genelde yatayda gelişme gösteren birkaç kat seviyesine kadar ulaşan mimari form göstermektedir. Yapıların vurgulanan ana girişi, dış taşıntı yapan simetrik yan akslar, yerleşim yerinin ana caddesi ile doğrudan ilintilidir. Giriş cepeleri vurgunun görselleştiği alanların başında gelir. Güç ve ihtişamın somutlaştığı, kamu düzeninin bir nevi sesinin duyulduğu alanlardır. Dış mekânın görsel dilinin aksine genelde iç mekân hizmete dönük ve sadedir (Birkan, 1984: 7).

Sonuç

Baklan ve Güney Hükümet Konakları, Cumhuriyetin ilanı ile birlikte yabancı mimarlık etkilerinden sıyrılmaya çalışan ve daha çok millî mimarlık unsurları taşıyan örneklerdir. Bunlar simetrik planlı, yan aksların veya giriş aksının öne çıkarıldığı,yalın pencere dizileri, merdivenli girişin vurgulandığı, eğimli ve kiremit kaplı çatılar ile tamamlanmış yapılardır. İşlevselliğin ön planda tutulduğu, süslemeden uzak bir düzen hâkimdir. Baklan ve Güney Hükümet Konakları gösterdikleri özellikler bağlamında, hem I. Ulusal Mimarlık hem de II. Ulusal Mimarlık öncesi ara dönemin etkilerini taşımaktadır.

Nüfus sayısı yapı kütesinin boyutları üzerinde etkili gözükmektedir. Bu bağlamda, ilçe merkezinde yer alanlar daha küçük ölçeklidir. Hükümet konakları aynı zamanda, yerleşim merkezine bir meydan oluşturacak düzenlemenin asal parçasına öncülük etmektedir (Birkan, 1984: 5; Yazıcı, 2008: 947). Kentin ticarî yaşam alanı, genelde meydanın merkez alındığı bir yaklaşım ile genişlemektedir. Elbette hükümet meydanları her zaman ticarî merkezin odağında yer almayabilir. Ancak Baklan ve Güney ilçelerinde, hükümet konağı merkezli bir ticari yoğunlaşma söz konusudur.

Her iki yapıda bodrum üzeri 1 (bir) kattan oluşmaktadır. Girişleri bir dinlenme parkına bakmaktadır. İlçenin ihtiyaçlarını karşılayacak resmi daireleri bünyesinde barındırabilecek sayıda, 8 adet oda tanzim edilmiştir. Zamanla ihtiyaca göre oda sayısı artırılmıştır. Yapılar, süsleme açısından hem dışta hem de içte sade tutulmuşlardır. Kütle olarak, Güney Hükümet Konağı'ndaki ek binayı bir kenara bırakırsak, değişikliğe uğramadan günümüze ulaşmışlardır. Baklan Hükümet Konağı'nın ahşap kapı, pencere, tavan ve taban aksamı tamamen değişmekle birlikte, Güney Hükümet Konağı'nın ahşap aksamı büyük oranda özgün kalmıştır.

Baklan ve Güney Hükümet Konakları, dönemin diğer kamu yapıları olan okul ve tren istasyonlarının biçimlenmesinden pek de farkı olmayan uygulamalardır. Tek katlı, sade, hizmete dönük ve işlevselliğin önem kazandığı yapı tipine uygundur.

Denizli İli, Güney İlçesi'nde bulunan ve kültür varlığı olarak tescilli Güney Hükümet Konağı ile henüz tescillenmemiş Baklan İlçesi'ndeki Hükümet Konağı, Cumhuriyet Dönemi hükümet konaklarının özgün ve önemli yapı tiplerindedir. 1934 sonrası yaygınlaşan hükümet konaklarında görülen plân, cephe ve süsleme özelliklerine sahip özgün mimarlık örneklerindedir. Orijinalliğini günümüze kadar büyük oranda korumuş olan Güney Hükümet Konağı'nın restorasyonuna başlanmıştır. Her iki hükümet konağı günümüzde kullanımda değildir.

	
Foto. 76: Denizli/Çivril Askerlik Şubesi (Çivril Hükümet Konağı) (19. yy son çeyreği)	Foto. 77: Eskişehir/Seyitgazi Askerlik Şubesi (1908) ⁶
	
Foto. 78: Beyrut Hükümet Konağı (1900ler)	Foto. 79: Kastamonu Hükümet Konağı (1901), (http://www.kulturportali.gov.tr , Eriřim: 10.11.2017)
	
Foto. 80: Manisa/Demirci Hükümet Konağı (1906 öncesi) ⁷	Foto. 81: Kütahya Hükümet Konağı (1907)

⁶ Anonim, 2001: 225-226.

⁷ 1906 tarihinde bir yangın geçirdiği bilinmektedir (BOA, DH.MKT., 27 Kanunuevvel 1321/14 Zilkade 1323/10 Ocak 1906).

	
Foto. 82: Denizli Hükümet Konağı ⁸ (1888)	Foto. 83: Acıpayam/Garbikaraağaç Hükümet Konağı (Keleş, 2007: 312)
	
Foto. 84: Denizli/Buldan Hükümet Konağı (1916 öncesi)	Foto. 85: Denizli/Buldan Cumhuriyet Numune Mektebi/4 Eylül Mektebi, 1927 (Arka Cephe)
	
Foto. 86: Denizli Gazi İlk Mektebi (1931)	Foto. 87: Denizli Gazi İlk Mektebi Girişi (1931)
	
Foto. 88: Isparta/Şarkikaraağaç Hükümet Konağı (Cumhuriyet'in İlk Yılları)	Foto. 89: Kütahya/Sabuncupınar Hükümet Konağı (Cumhuriyet'in İlk Yılları)

⁸ İnceoğlu, 2000: 53; Avcı, 2010: 206).

Kaynakça

- Anonim (2001). *Yaşayan Tarihi ve Kültürel Askeri Yapılar*, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.
- Avcı, Y., (2008). “19. Yüzyılın İkinci Yarısında Denizli Kentinde Bir Yönetim Merkezi Olarak Geçirdiği Değişim”, *Türk Kültür Tarihinde Denizli ve Kentleşme Sorunları Sempozyumu*, (Ed. Oğuzhan Karaburgu v.d.), Denizli Belediyesi Kültür Yayınları, Denizli, ss.182-194.
- Avcı, Y., (2010). *Bir Osmanlı Anadolu Kentinde Tanzimat Reformları ve Kentsel Dönüşüm: Denizli (1839-1908)*, Yeditepe Yayınevi, İstanbul.
- Avcı, Y., (2017). *Osmanlı Hükümet Konakları Tanzimat Döneminde Kent Mekânında Devletin Erki ve Temsili*, Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul.
- Birkan, G. (Yöneten), İlber ORTAYLI vd., (1984) “Söyleşi: Osmanlı’dan Bugüne Hükümet Konakları”, *Mimarlık*, Sayı: 203, ss. 3-15.
- BOA, DH.MB..HPS. 24/19, 6 Temmuz 1332/18 Ramazan 1334/19 Temmuz 1916.
- BOA, DH.MB..HPS. 25/3, BOA, DH.MB..HPS. 25/3, 15 Haziran 1334/6 Ramazan 1336/15 Haziran 1918.
- BOA, DH.MKT., 27 Kanunuevvel 1321/14 Zilkade 1323/10 Ocak 1906.
- Bozdoğan, S., (2012). *Modernizm ve Ulusun İnşası Erken Cumhuriyet Türkiye’sinde Mimari Kültür*, Metis Yayınları, Ankara.
- Çadırcı, M. (2013). *Tanzimat Döneminde Anadolu Kentlerinin Sosyal ve Ekonomik Yapısı*, Türk Tarih Kurumu, Ankara.
- İnceoğlu, N. (2000). *Geleneksel Türk Mimarisi Denizli*, Tasarım Yayın Grubu, İstanbul.
- Keleş, Z., “Acıpayam Hükümet Konağı ve 1933 Yangını”, *1. Acıpayam Sempozyumu Bildirileri*, (Ed. Turgut Tok v.d.),Zirve Medya Grup Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti., Denizli, ss.305-312.
- Sözen, M. (1984). *Cumhuriyet Dönemi Türk Mimarlığı*, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.
- Yavuz, Y. (1981). *Mimar Kemalettin ve Birinci Ulusal Mimarlık Dönemi*, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Basım İşliği, Ankara.
- Yazıcı, N., (2008). “Trabzon Örneğinde Tanzimat’tan Cumhuriyet’e Hükümet Konağı Binaları”, *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi The Journal of International Social Research*, Volume 1/5, ss. 943-959.

<http://www.kulturportali.gov.tr>

<http://www.ulutarih.com>